напрямком роботи може бути дослідження походження матері – Олександри Федорівни, постать якої також могла вплинути на формування переконань Миколи Міхновського.

Список використаних джерел

1. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14676. Метрична книга церкви Всіх Святих с. Турівка. 1848 р.
2. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14679. Метрична книга церкви Всіх Святих с. Турівка. 1851 р.
3. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14681. Метрична книга церкви Всіх Святих с. Турівка. 1853 р.
4. Центральний державний історичний архів України у Києві. Ф. 224. Оп. 3. Спр. 877. Метрична книга церкви Всіх Святих с. Турівка. 1863–1870 р.
5. ЦДІАК. Ф. 224. Оп. 3. Спр. 879. Метрична книга церкви Всіх Святих с. Турівка. 1871–1880 р.
6. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14737. Сповідні відомості церкви Всіх Святих с. Турівка. 1844 р.
7. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14739. Сповідні відомості церкви Всіх Святих с. Турівка. 1846 р.
8. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14740. Сповідні відомості церкви Всіх Святих с. Турівка. 1847 р.
9. ДАЧО. Ф. 1462. Оп. 1. Спр. 14742. Сповідні відомості церкви Всіх Святих с. Турівка. 1850 р.

ВОРОБЙОВА Ганна Юріївна,
доцент кафедри військової журналістики Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
кандидат політичних наук;
КУХАРСЬКА Олександра Сергіївна,
курсант Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ ЯК СВІТОГЛЯДНА ОСНОВА УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Питання національної ідентичності України займає актуальне місце в сучасних наукових дебатах, оскільки воно пов’язане з державотворенням, формуванням правосвідомості та національною безпекою. З огляду на глобалізацію та зовнішні виклики, знання ідеологічних основ української ідентичності, а особливо національної ідеї, набуває все більшої важливості.

Національна ідея є багатовимірним феноменом, який представляє загальне сприйняття людьми своїх історичних витоків, цінностей, мети існування та можливостей розвитку. Вона сформувалася через довгий цикл історії, щоб створити досвід для нації, рухаючись з еволюційними зразками. Таким чином, національна ідея є, в певному сенсі, ні політичним, ні культурним конструктом, а ідеологічною основою для національної ідентичності. Українська національна ідея формується в умовах невизначеної державності, тому вона є унікальною.

Протягом століть український народ був змушений боротися за збереження своєї мови, культури та правових традицій, що сприяло формуванню таких установок, як свобода, гідність, справедливість та почуття самоврядування. Елементи державного мислення вже можна знайти в правовій та політичній системі Київської Русі, яка, в свою чергу, розвинулася в козацьку правову традицію та ідеї народного суверенітету. Козацький період допоміг сформувати національну ідею України. Свобода, коли ідея, що люди та суспільство несуть відповідальність за захист землі та громади, була об'єднана, стала сутністю національної ідентичності. Саме тоді були закладені основи розуміння ролі правових систем у служінні справедливості та рівності, що стало невід'ємною частиною української перспективи. Потім ці ідеї були сформовані в працях традиційних українських інтелектуалів та політиків, особливо щодо державної, правової та соціальної організації та національної єдності.

Більш складна теоретична формулювання була надана українській національній концепції в дев'ятнадцятому та двадцятому століттях. Вона стала основою націоналістичних та інтелектуальних боротьби за обґрунтування права українського народу на самовизначення. Саме в цей період національна ідея все більше пов'язувалася з правовою державою та громадянським суспільством і національною відповідальністю, що вказувало на ідеологічний і водночас правовий характер нової держави.

Етап розвитку України сьогодні нарешті усвідомлює важливість національної ідеї як елемента встановлення соціальної інтеграції та стабільної української ідентичності. Вона окреслює фундаментальні ціннісні орієнтації, які закріплені в правовій системі держави, особливо в Конституції України, підкреслюючи ідеали народного суверенітету, суверенітету, верховенства права та поваги до людської гідності. Таким чином, національна ідея безпосередньо формує розвиток правової культури та правосвідомості громадян. У такому контексті національна концепція отримує чітку та велику актуальність щодо державної безпеки та оборони.

Розуміння власної національності на основі спільних цінностей та досвіду минулого є важливим компонентом готовності громадян захищати незалежність та територіальну цілісність України. Для військовослужбовців, військових та курсантів у військових навчальних закладах національна ідея працює з ключової ідеологічної перспективи як основа поєднання професійної відповідальності з почуттям обов'язку перед громадянами (людьми) держави

та державою. Відповідно, національна ідеологія є однією з основних основ формування української ідентичності, підтримуючи безперервність історичного зростання, цінність соціальної єдності та стабільність процесу державотворення. Її важливість полягає в тому, що вона консолідує країну, створює правову та громадянську свідомість, виступає духовною основою, на якій українська державність може вижити навіть у сучасному світі.

ВОРОЖБІТ-ГОРБАТЮК
Вікторія Вікторівна,
головний науковий співробітник
відділу дослідження проблем
кримінально-виконавчого права
Науково-дослідного інституту вивчення
проблем злочинності імені академіка
В. В. Сташиса НАПрН України,
доктор педагогічних наук,
доктор PhD з права, професор

УПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРОБАЦІЇ: РЕСУРСНІСТЬ ЗАХОДІВ З ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ[1]

Формування громадянської ідентичності засуджених осіб в пробації виступає не лише значущим ідеологічним складником, компонентом системної роботи кураторів пробаційних програм і персоналу пробації контекстно вирішення завдань виконання покарань, не пов’язаних із позбавленням волі, а й виразним вектором реформування української кримінально-виконавчої системи. Утвердження основоположних прав людини вимагає творення сприятливих умов ресоціалізації засудженої особи в суспільстві, формування в неї і найближчому її оточенні стійкого усвідомлення цінностей громадянства, приналежності до правової держави, усвідомленого вибору відповідальності перед державою і суспільством. У цьому важливо координувати роботу української пробації з чинним національним законодавством [1] і Правилами Ради Європи про пробацію [2].

Актуальність і доцільність реалізації заявленої і назві публікації теми обумовлена активною фазою розроблення дорожніх карт та заходів і засобів

[1] Тези підготовлено межах теми фундаментального дослідження «Євроінтеграційний напрям формування концепції кримінально-виконавчої діяльності в Україні» (реєстраційний номер в УКРІНТЕЇ 0124U005234), що виконується у відділі дослідження проблем кримінально-виконавчого права у Науково-дослідному інституті вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України.